

”ميني بچي - تم نين راوڻ کي مت پر باپ کي ڳلاني ڪي، تو ڀارت
ڪوڙي ٿليه بنا، اب اُسي پهچان ڪر ياد ڪرو تو ڏنوان بن جائينگي“

پرشن :- سيڙهي کي چتر ۾ ڪوئسا وڻڊر فل راز سَمَايا هوڻا هئ؟

اُتر :- آڏا ڪلپ هئ پڙتي کي ڊانس اُڙ آڏا ڪلپ هئ ڳيان کي ڊانس. جب پڙتي
کي ڊانس هوتي هئ تو ڳيان کي نهين اُڙ جب ڳيان کي هوتي تو پڙتي کي نهين. آڏا
ڪلپ راوڻ کي پراڻڊ چلتي اُڙ آڏا ڪلپ تر بچي پراڻڊ پوڙتي هو. يهه گُهي راز
سيڙهي کي چتر ۾ سَمَايا هوڻا هئ.

گيت :- اوم نمو شوايه.....

اوم شانتي . باپ بئن سمجھاتي هئ پڙتي مارگ ۾ بهت هين پڙتي کي ڊانس
ڪي، ڳيان کي ڊانس نهين ڪي. پڙتي کي ڊانس جب هوتي هئ تو ڳيان کي نهين.
جب ڳيان کي هوتي هئ تو پڙتي کي نهين ڪيونڪ پڙتي کي ڊانس اُترتي ڪلا ۾ لي
جاتي هئ. ستيگ تريتا ۾ پڙتي هوتي نهين. پڙتي شروع هوتي هئ دواپر سين. جب پڙتي
شروع هوتي هئ تو ڳيان کي پراڻڊ پوري هو جاتي هئ ڦر اُترتي ڪلا هوتي هئ. ڪُسي
اُترتي هئ، سو باپ بئن سمجھاتي هئ. مئن ڪلپ ڪلپ آڪر بچون ڪو ڪهتا هون تر
بچون نين هماري بهت هين ڳلاني ڪر دي هئ. جب جب ڀارت ۾ اس آدي سنانن ديوي
ديوتا ڌرم کي بهت ڳلاني هوتي هئ تب مئن آتا هون. ڳلاني ڪسڪو ڪها جاتا هئ، وه
پي سمجھاتي هئ. باپ ڪهتي هئ مئن وڪاري نرڪواسي ڀارت ڪو آڪر ڪلپ ڪلپ
سور ڳواسي بناتا هون. تر ميري ڳلاني، آسري مت پر ڪرني کي ڪارڻ ڪتني ڪنگال بن
گئي هو. رام راجيه ٿا، اُپي هئ راوڻ راجيه، جسڪو هار اُڙ جيت، ڊن اُڙ رات ڪها جاتا
هئ. اب ويچار ڪرو مئن ڪب آئون! جنهون ڪو راجيه ديئا، وهي راجيه گنواڻ بئني هئ.
حساب ڪتاب تو سارا سمجھايا هين هئ. مئن آڪر ورثا ديئا هون ڦر راوڻ آڪر تمڪو
سراپت ڪرتي هئ ڀارت ڪو خاص، دنيا ڪو عام. ڀارت کي مهما ڪا پي ڪسڪو پتا نهين
هئ. پهلي پهلي ڀارت هين ٿا، ڪب ٿا ڪُسي ٿا، ڪوئن راجيه ڪرتي ٿي، ڪسڪو پي ڪُچ
پتا نهين هئ. ڪُچ پي سمجھتي نهين هئ. جو ديوتا ٿي، صورت منش ڪي، سيرت ديوتائون
ڪي ٿي. اب صورت ڀل منش ڪي هئ، سيرت آسري هئ، جسڪو سمجھاتي هئ وه
سمجھتي نهين هئ ڪيونڪ پر لوڪ باپ ڪو هين نهين جانتی. اُڙ هين بئن ڳالي ديتي
هئ. باپ کي ڳلاني ڪرتي ڪرتي بلڪل هين ڪوڙي ٿليه بن گئي هئ. ڀارت ڪا ڊائون فال
هو ڳيا هئ. اُتسي حالت جب هوتي هئ، باپ ڪهتي هئ، تب مئن آتا هون. اُپي تر بچون
ڪو سنمڪ سمجھاءِ رها هون. ڪلپ پهلي پي اُتسي هين سمجھايا ٿا. يهه دئوي سمپر دايه
ڪي استاپنا هو رهي هئ، منش سين ديوتا بن رهي هئ. منشون ڪو يهه پتا هين نهين هئ

ڪ باپ ڪب آتي هئ، ستيگ، تریتا ۾ تہ بڙي خوشي ۾ پراڻو پوڄتي هو. ڦر دواپر سين راوڻ ڪا سراپ پاتي پاتي بلڪل هيٺ ختم هو جاتي. جئسي ديوتائين پراڻو پوڄتي پوڄتي تریتا ڪي آنت ۾ ختم هو جاتي هئ ڦر راوڻ ڪي آسري پراڻو شروع هوتي هئ. پڄتي پي پهلې اوپچاري هوتي هئ ڦر وپچاري هوتي هئ. سيڙهي نيڪ بني هئي هئ. هرايڪ چيز ستوپرڌان، ستو، رجو، تمو بنتي هئ. ڪاڊ پرتي جاتي هئ. تہ بچون ڪو سمجهايا تو بهت آچي ريت جاتا هئ، پرنٽو ڌارڻا ڪم هوتي هئ. ڪوئي ۾ تو سمجھاني ڪا بلڪل عقل هيٺ نهين هئ. ڪوئي آچي انپوي هئ، جنڪي ڌارڻا بڙي آچي هوتي هئ. نمبروار تو هوتي هئ نان. استودنت ايڪ سمان نهين هوتي. ڪڇ نه ڪڇ نمبر ضرور رکينگي. ڪوئي ڪو پي سمجھانا هئ بهت سهج. باپ ڪهتي هئ مجھي ياد ڪرو. مئن تمھارا بيحد ڪا باپ، سرشتي ڪا رچتا هون. مجھي ياد ڪرني سين تمڪو بيحد ڪا ورثا ملينگا. ياد سين هيٺ ڪاڊ نڪلينگي. صرف يھ سمجھائو ڪ تہ ڀارتواسي ستيگ ۾ ستوپرڌان ٿي، آبي ڪلهيگ ۾ تموپرڌان بني هو. آتما ۾ ڪاڊ پرتي هئ. پوتر هوني بگر ڪوئي وهان جا نهين سڪتي. نئين دنيا ۾ هئ هيٺ ستوپرڌان. ڪپڙا نيٺان هئ تو ڪهينگي ستوپرڌان، ڦر پراڻا تموپرڌان هو جاتا هئ. آبي سیکا ڪپڙا ڦٽني لائق هئ. سڀ جڙجڙيپوت اوستا ڪو پائي هئي هئ. جو وشو ڪي مالڪ ٿي، وهي بلڪل غريب بني هئ. ڦر انڪو هيٺ شاھوڪار بننا هئ. ان باتون ڪو منش نهين جاتي. ڀارت سورڳ ٿا، ان لڪشمي نارائڻ ڪا راجيہ ٿا اؤر سڀ ڌرم والي تو باد ۾ آئي هئ. باپ تمڪو ريئل بات بئڻ سمجھاتي هئ. گيتا ڪا ديڪو ڪتنا مان هئ. پڙهتي پڙهتي بلڪل هيٺ نيچي گر گئي هئ، تب پڪارتي هئ هي پنت پاون آئو، هر پرشتاچاري بن گئي هئ. سدگتي تو پڳوان هيٺ دي سڪتي هئ. باقي شاسترون ۾ تو سڀ هئ پڄتي مارڳ. تمھاري ٻڌي ۾ بئنا هوئا هئ ڪ هر بابا ڪي گيان سين ديوتا بنتي هئ. آب ساري دنيا سين وٿراڳ هئ. سنڀاسي پي پڄتي ڪرتي هئ، گنڌا اِشنان آڊ ڪرتي هئ نان. پڄتي پي ستوپرڌان، ڦر رجو، تمو هوتي هئ. يھ پي ائسي هئ. آڌا ڪلپ دن، آڌا ڪلپ رات گائي جاتي هئ. برهما ڪي سات ضرور برهمڻون ڪا پي هونگا. تہ آبي دن ۾ جاتي هو، پڄتي ڪي رات پوري هوتي هئ. پڄتي ۾ تو بهت دڪ هئ، انڪو رات ڪها جاتا هئ. انڌيري ۾ ڌڪي کاتي رهتي هئ پڳوان سين ملني ڪي ليئي. پڄتي مارڳ ۾ سدگتي ديني والا ڪوئي هوتا نهين. تمھاري سواءِ ڪوئي پي يثارت ريت پڳوان ڪو نهين جاتي هئ. آتما پي بندي، پرماتما پي بندي هئ، يھ بات ڪوئي پي سمجھ نه سڪي. پرماتما هيٺ سيم آڪر برهما تن سين سمجھاتي هئ. انھون نين ڦر ڀاڳيرت، بئل ڪي روپ ۾ ڊڪايا هئ. آب بئل ڪي تو بات هيٺ نهين هئ. باپ سڀ باتين آچي ريت سمجھاتي هئ پرنٽو ڪسڪي ٻڌي ۾ پوري ريت بئنٽا نهين. باپ بئڻ سمجھاتي هئ بچي مئن تہ آتمائون ڪا باپ هون. تہ مجھي ياد ڪرو اؤر ورثي ڪو ياد ڪرو تو تمھاري وڪرم وناش هونگي. ڦر پي ڪهتي هو، پوڻ جاتي هئ. واہ! ائسي ساجن وا باپ ڪو پوڻا چاهيئي! استري، پتي ڪو

اُٿو! ٻچي ڪيي باپ ڪو پوئتي هٿ ڪيا؟ يهان تهر ڪيون پوئتي هو؟ ڪهتي پي هو بابا
 آپ همڪو سورڳ ڪا مالڪ بڻاءِ رهي هٿ ڦر پي پوئ ڄاتا هون. باپ ڪهتي هٿ ياد نهين
 ڪرينگي تو اندر جو ڪٿ چڙهي هٿ، وه ڪئسي نڪلينگي. مکيه بات هٿ هين ياد ڪي.
 اپنا ڪوئي دوسري ڌرم سين تعلق نهين هٿ. اسڪول ۾ تو هسٽري جاگرافي سمجھاتي هو.
 ڪوئي تو بلڪل سمجھتي نهين. باپ پڙهائي هٿ، يه ٻڌي ۾ بئنتا نهين هٿ. اچا باپ اوڙ
 ورثا تو ياد ڪرو ڪ يه پي پوئ ڄاتي هو! جسڪي ليئي آڏا ڪلپ سين پڙتي ڪرتي آئي،
 اُس بابا ڪو ياد نهين ڪرتي. تهر ٻچون ڪي ٻڌي ۾ هٿ اب هر يه شرير چور راجائي ۾
 جائينگي، يه اُتھر جنم هٿ. سوکير وطن ۾ اُنڪي فيچرس تو وهي ديکتي هو، وٽڪنڻ ۾
 پي ديکتي هو. ڄانتي هو يه ماما بابا هين لڪشمي نارائڻ بنتي هٿ، تهر جب ستيگ ۾
 رهتي هو تو سمجھتي هو ڪ يه ايڪ شرير چور دوسرا ليئا هٿ. وهان اُنڪو يه پتا نهين
 رهتا ڪ ستيگ ڪي باد ترينا آئينگا، دواپر آئينگا، هر اُترتي جائينگي. گيان ڪي بات
 نهين رهتي هٿ. پُنرجنم ليتي رهتي هٿ. وهان اُتھر ايمانِي رهتي هٿ ڦر اُتھر ايمانِي سين
 ديهه ايمانِي بن ڄاتي هٿ. يه ناليچ صرف تهر برهمڻون ڪو هٿ اوڙ ڪوئي ڪي پاس
 نهين هٿ. يه گيان گيانيشور، جو گيان ڪا ساگر باپ هٿ، وهي سُناتي هٿ. ضرور برهما
 ڪي ٻچي، برهمڻون ڪو هين سُنائينگي. برهما ڪي ٻچي هٿ برهمڻ سمپرڊايه. رات دن
 ڪا فرق هٿ. تهر پرشارت ڪر سمپورڻ گڻوان بنتي هو. سمپورڻ نروڪاري، گرھست وهنوار
 ۾ رهتي پي تهر باپ ڪو ياد ڪرو، ڪرم تو ڪرنا هين هٿ. ٻڌي ڪا يوگ باپ ڪي ساڻ لڳا
 رهي. ڪرم پل ڪوئي پي ڪرو، ٻڙئي (ڪارپينٽري) ڪا ڪام ڪرو وا راجائي ڪا ڪرو.
 راجا جنڪ ڪا پي گائن هٿ نان. راجائي ڪرتي رهو پرنٽو ٻڌي ڪا يوگ باپ ڪي ساڻ لڳا
 تو ورثا مل جائينگا. باپ ڪهتي هٿ من مناڀو، مام ايڪم ياد ڪرو. شو بابا ڪهتي هٿ
 صرف شو ڪهني سين لنگ ياد آئينگا. اوڙ تو سيڪي شرير ڪا نام ليئا ڄاتا هٿ، ڀارت شرير
 سين بڄاتي هٿ. اُپي تمڪو اُتھر ايمانِي بنيا ڄاتا هٿ، جو آڏا ڪلپ چلتا هٿ. اس سميه
 سڀي هٿ ديهه ايمان ۾. وهان اُتھر ايمانِي هونگي يتا راجا راڻي تتا پرڄا. آيو تو سيڪي
 ٻڙي هوتي هٿ. يهان سيڪي آيو ڪم هٿ. تو باپ سنمڪ بئڻ ٻچون ڪو ڪتنا اچي ريت
 سمجھاتي هٿ هي آتمائون، ڪيونڪ آتما گيان ليتي هٿ، ڌارڻا آتما ۾ هوتي هٿ. بابا ڪو
 شرير تو هٿ نهين. آتما ۾ سارا گيان هٿ. آتما پي استار هٿ، بابا پي استار هٿ. وه پُنرجنم
 نهين ليتي هٿ، آتمائين پُنرجنم ليتي هٿ. اس ليئي بابا نين ڪام ديئا ٿا ڪ پر ماتما
 ڪي مهما اوڙ ٻچي ڪي مهما لڪ ڪر آئو. دونو ڪي الگ الگ هٿ. شري ڪرشن ڪي الگ
 مهما هٿ. وه ساڪار، وه نراڪار. اتنا گڻوان ڪس نين بنيا؟ ضرور ڪهينگي پر ماتما نين
 بنيا.

اس سميه تهر ايشوريه سمپرڊايه هو. تمڪو باپ سڪلاءِ رهي هٿ. پيچي ڦر پراڻو
 پوڙتي هٿ. ستيگ ۾ تو ڪوئي نهين سڪلائينگي. پڙتي مارگ ڪي سامگري هين ختم هو

جاتي هئ. اس دنيا سين وٿراڳ پي چاهيئي آرقات ديهه سھت ديهه ڪي سڀ سنڀنڌ چور
آپني ڪو اشريري آتما سمجھنا هئ. ننڱي آئي ٿي، ننڱي جانا هئ. يھ پڙاڻي دنيا خلاص
هو جاني هئ. هر سڀ نئين دنيا ۾ جاني والي هئ. بس يھ ياد ڪي محنت ڪرتي رهو،
اسر هين فيل هوتي هئ. ياد ڪرتي نهين هئ. جو پي سمجھني ڪي ليئي آئي هئ اُنڪو
پي يھي سمجھانا هئ شو بابا برهما دواران ڪهتي هئ ڪ مجھي ياد ڪرو تو ياد سين
تمھاري ڪاڌ نڪل جائينگي، تھ وشنو پُري ڪي مالڪ بن جائينگي. وشنو پُري هين سورڳ
پُري هئ. تو جتنا هو سڪي باپ ڪو ياد ڪرو، جس باپ ڪو آڏا ڪلپ ياد ڪيئا هئ آب وه
سنمڪ آئي هئ. ڪهتي هئ مجھي ياد ڪرو، اُنڪو ڪوئي پي جانتی نهين. خد هين آڪر
آپنا پريچيه ديتي هئ. مٿن جو هون، جئسا هون، آئسا ڪوئي وِلا جانتی اؤر نِشچيه ڪرتي
هئ. نِشچيه ڪر ليتي هئ تو پرشارت ڪر ورثا پاءِ ليتي هئ. شو بابا ڪهتي هئ مجھي ياد
ڪرني سين هين تمھاري وڪرم وناش هونگي اؤر تھ پوٿر بن پوٿر دنيا ڪي مالڪ بنينگي.
وڪرم ڪوئي پي نهين ڪرنا هئ. آچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر گڏمارنڱه.
روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُکيه سار

- (1) پرشارت ڪر سمپورڻ گڻوان بننا هئ. ڪرم ڪوئي پي هو ليڪن باپ ڪي ياد ۾ ره
ڪر ڪرنا هئ. ڪوئي پي وڪرم نهين ڪرنا هئ.
- (2) يھ پڙاڻا ڪپڙا (شرير) جڙجڙيپوٽ هئ، اس سين ممتو نڪال دينا هئ. آتما ڪو
ستوپردان بناني ڪا پورا پورا پرشارت ڪرنا هئ.

وردان - دويه ٻڌي ڪي ومان دواران وشو ڪي ديك ريڪ ڪرني والي

ماسٽر رچتاپو

جسڪي ٻڌي جتني دويه هئ، دويتا ڪي آڌار پر اُتني اسپيد تيز هئ. تو دويه ٻڌي
ڪي ومان دواران ايڪ سيڪنڊ ۾ سڀشت روپ سين وشو پريڪرما ڪر سرو آتمائون ڪي ديك
ريڪ ڪرو. اُنھين سنتشت ڪرو. جتنا آپ چڪرورتي بن ڪر چڪر لڳائينگي اُتنا چارون اور
ڪا آواز نڪلينگا ڪ هر لوگون نين جوتي ديك، چلتي هوئي فرشتي ديك. اسڪي ليئي
سِير ڪلياڻي ڪي سات وشو ڪلياڻي ماسٽر رچتا بنو.

سلوگن - ماسٽر داتا بن اُنڪ آتمائون ڪو پراپتيون ڪا اُنپو ڪرانا هين
برهما باپ سمان بننا هئ.